

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2143/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Kristine Saganić, člana vijeća, u parničnom postupku tužitelja JAVORAK MB d.o.o., Nikšić, Grebice b.b., Crna Gora, OIB: 44419277663, kojeg zastupa punomoćnica Maja Barbir Bekavac, odvjetnica u Zagrebu, Trg kralja Tomislava 15, protiv tuženika ADRIATIKA DRVO d.o.o. u stečaju, Velika Gorica, Ulica kralja Zvonimira 5, OIB: 35535744417, kojeg zastupa punomoćnica Saša Brođanac, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Jukić & partneri iz Zagreba, Otona Kučere 64, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-3653/2017 od 15. prosinca 2022., u sjednici vijeća održanoj 21. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-3653/2017 od 15. prosinca 2022. u točkama I., II. i IV. njzine izreke.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj Povrv-3653/2017 od 15. prosinca 2022. Trgovački sud u Zagrebu naložio je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 33.596,74 EUR sa zakonskim zateznim kamatama (točka I. izreke), naloženo je tuženiku tužitelju naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 9.320,06 EUR sa zakonskim zateznim kamatama (točka II. izreke), odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu 1.538,51 EUR sa zakonskim zateznim kamatama (točka III. izreke) te je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 12.124,83 EUR, kao neosnovan (točka IV. izreke).

2. Ovako je prvostupanjski sud odlučio jer je ocjenom izvedenih dokaza sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22; dalje: ZPP) utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju kojeg je tužitelj tuženiku isporučio robu, drvenu građu,

a tuženik nije platio kupoprodajnu cijenu. Prigovor tuženika da je tražbina prestala jer je kupoprodajna cijena plaćena kompenzacijom utvrđen je neosnovanim, a odluka je donesena primjenom odredaba Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe („Službeni list SFRJ“ Međunarodni ugovori broj 10/84, „Narodne novine“-Međunarodni ugovori broj 15/98; dalje: Bečka konvencija) koja se primjenjuje uvijek kada se radi o međunarodnoj prodaji robe, osim u slučaju kad su stranke izričito isključile njenu primjenu, što u konkretnom slučaju stranke nisu učinile.

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijanu presudu podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.244,28 EUR te trošak sudske pristojbe u iznosu od 311,07 EUR. U žalbi u bitnome navodi da je sud pogrešno ocijenio izvedene dokaze i pogrešno primijenio odredbe o teretu dokazivanja, da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, da je donesena pogrešna odluka o tužbenom zahtjevu te da je sud pogrešno odbio izvesti dokaz novim strojarskim vještačenjem.

4. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

5. Tuženikova žalba nije osnovana.

6. Nakon što je ispitana presuda na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, valja ocijeniti da je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

7. Nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a žalitelj ne navodi koje bi to konkretno povrede parničnog postupka bile počinjene. Predmetna presuda je razumljiva te se može ispitati, a sadrži navedene razloge o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni stoga nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

8. Predmet spora je tužiteljevo potraživanje u iznosu od 33.596,74 EUR s kamatama na ime isporučene robe – drvene građe za koju robu je tužitelj izdao račun

9. U ovom postupku radi se o sporu s međunarodnim elementom, odnosno o međunarodnoj prodaji robe između tužitelja sa sjedištem u Republici Crnoj Gori i tuženika sa sjedištem u Republici Hrvatskoj. Budući da je Republika Crna Gora potpisnica Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe („Službeni list SFRJ“ Međunarodni ugovori broj 10/84, „Narodne novine“-Međunarodni ugovori broj 15/98; dalje: Bečka konvencija) koja se primjenjuje uvijek kada se radi o međunarodnoj prodaji robe, osim u slučaju kad su stranke izričito isključile njenu primjenu, odnosno kad su ugovorile primjenu materijalnog prava

pojedine države kao isključivo mjerodavnog za ugovor, u konkretnom slučaju valja primijeniti navedenu Konvenciju.

10. Sukladno čl. 11. Konvencije ugovor o prodaji ne mora se sklopiti niti potvrditi pismeno, niti je podvrgnut bilo kojim drugim zahtjevima što se tiče oblika. Prodavateljeva obveza sastoji se u isporuci robe, predaji dokumenata koji se na robu odnose i prenošenju vlasništva na robu (čl. 30. Konvencije), a obveza kupca je isplata cijene sukladno čl. 53. Konvencije.

11. Iz podataka u spisu proizlazi da među strankama nije sporno da su stranke bile u poslovnom odnosu, nije sporan osnov i visina utuženog tužiteljevog potraživanje kao niti tijekom zakonskih zateznih kamata na pojedine iznose glavnice. Između stranaka je sporno da li je predmetno potraživanje tužitelja prestalo prijebojem budući da tuženik tvrdi da je imao potraživanje prema tužitelju na temelju računa broj: 212-VG-1 i izjave o jednostranoj kompenzaciji broj 01-2016. Iz podataka u spisu proizlazi da je predmetni račun tužitelj vratio tuženiku i osporio ga u cijelosti.

12. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud primijenio pravila o teretu dokaza iz čl. 219. i čl. 221.a ZPP-a i da je ocjenom izvedenih dokaza sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a i to ocjenom isprava u spisu – kartice konta 2030 tužitelja, specifikacije neplaćenih računa tužitelja, preslike utuženih računa tužitelja s packing listama i carinskim deklaracijama, preslike Ugovora o izvođenju radova od 23. rujna 2015., izvadaka iz prometa po računu tuženika, račun tuženika broj: 212-VG-1 od 31. prosinca 2016., preslike izjave o jednostranoj kompenzaciji broj 01-2016, dopis tužitelja od 7. veljače 2017., preslik Odluke o proglašenju nezavisnosti Republike Crne Gore, presliku Priručnika za obuku o Konvenciji Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe iz studenoga 2014., preslik Odluke o utvrđivanju stope zatezne kamate Centralne banke Crne Gore, obavijest o sadržaju mjerodavnog crnogorskog prava Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske, te Ministarstva pravde Crne Gore glede zakonskih odredbi o visini zakonskih zateznih kamata na utuženi iznos, te stopi zakonskih zateznih kamata od dana 22. prosinca 2015. pa nadalje, dopis Centralne banke Crne Gore od dana 09. kolovoza 2022. o visini zakonskih zateznih kamata od 22. prosinca 2015. pa nadalje, Zakon o visini stope zatezne kamate, „Službeni list Crne Gore“ broj 83/09 i 75/18, te iskaza svjedoka Ace Šamšala, Željka Šipeka, Dragoljuba Nenazića i zakonskih zastupnika tužitelja Branka Mičkovića i zakonskog zastupnika tuženika Mohamed Hassan Mahmoud Hassan te je ocjenom nalaza i mišljenja vještaka za strojarstvo EREŠ VJEŠTAČENJA d.o.o. i iskaza vještaka Ereš Nevena, utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu u kojem je tužitelj tuženiku prodao robu – drvenu građu, izdao je račun za robu, a tuženik račun nije platio. Utvrđeno je nadalje da tuženikov prigovor da je tužiteljevo potraživanje prestalo prijebojem, nije osnovan.

13. Prvostupanjski sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. i čl. 221.a ZPP-a, na temelju odredbe čl. 53. Konvencije, odlučio o osnovanosti tužbenog zahtjeva, a primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a odlučeno je o platnom nalogu.

14. Pravilna su utvrđenja prvostupanjskog suda, pravilna je primjena materijalnog prava te je pravilna odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Naime,

pravilno je utvrdio prvostupanjski sud iz isprava koje prileže spisu, iskaza svjedoka i zakonskih zastupnika stranaka, kao i iz nalaza i mišljenja vještaka i iskaza vještaka, da je tužitelj prodao drvenu građu tuženiku, izdao je račun koji tuženik nije platio, a da tuženik nije imao dospjelo potraživanje prema tužitelju te da tužiteljevo potraživanje prema tuženiku nije plaćeno prijebojem.

15. Prvostupanjski sud je pravilno, u točki 8. obrazloženja pobijane presude obrazložio razloge zbog kojih nije izveo dokaz novim vještačenjem budući je nalaz i mišljenje vještaka Nevena Ereša ocijenio kao stručan, jasan, detaljan, argumentiran i potpun te u skladu s pravilima struke i znanosti. Vještak je sukladno odredbi čl. 261. st. 2. ZPP-a u iskazu detaljno i argumentirano, usmeno obrazložio svoja utvrđenja. Nadalje, u odnosu na ostale dokazne prijedloge koje je sud odbio izvesti, ovdje valja reći da prema odredbi čl. 220. ZPP-a dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke, a sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđenja odlučnih činjenica. Sud je svoju odluku temeljio na činjenicama koje je smatrao odlučnim za donošenje odluke te je stoga neosnovan taj žalbeni razlog povrede parničnog postupka.

16. Iz podataka u spisu proizlazi da tuženik nije imao prigovore na sadržaj isprava i nije imao prigovore na iskaze svjedoka, a nakon iskaza vještaka nije imao nove prigovore i primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka. Utvrđenja prvostupanjskog suda žalitelj nije doveo u sumnju žalbenim navodima, kao što nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude u pobijanom dijelu.

17. I odluka o troškovima postupka je pravilna i zakonita, kako po osnovu (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a), a tu odluku tuženik konkretno niti ne osporava.

18. Slijedom navedenog valjalo je odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu te potvrditi presudu prvog stupnja u pobijanom dijelu, sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 21. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30888-5537b**

Kontrolni broj: **00da0-4f421-9aadd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.